

mit abban az évben Páris eleganciában és szépségben produkálni tudott, az mind látható volt a francia tengerparti fürdőkben és az emberek az őszi szezon megkezdése előtt, mielőtt onnan szétszóródtak volna, az eleganciának valóságos apoteozisát láthatták. Egyes toalették valóságos diadalai voltak a divatnaw. Emlékezetemben él — írja Sem — egy hölgynek a képe, akit akkor láttam, mikor a part felől közeledett és a szél ellen haladva ruhájának fodrai oly gyönyörűen fogták körül, mintha ő lett volna a győzelem istennője. Ez volt a görög szépségideál párisi izléssel átszőve.

Dehát jött a tangó az ő sok elesavarodásával, nyakaterkert, deformáló mozdulatával és ezt az izléstelenséget átvitték a divatra is. Az utolsó két év divatja képes arra, hogy az izléses embert a kétségbeesésbe űzze. A kritikusok teljes joggal bírálják és leszólják ezt a divatot. A női toalettnek mindig műremeknek kell lenni, nem pedig olyan valaminek, ami ma. Jöjjön tehát az új divat, jöjjön mielőbb, legyen szép és feledtesse el velünk a ma izléstelenségeit, szertelenségeit és hóbortjait. A női szépség érdekében kell, hogy ez az újabb divat minél előbb beköszöntsön!

— **Gyászistentisztelet.** A szegedi evangélikus templomban vasárnap délelőtt 10 órakor gyászistentiszteletet tartottak. Ferenc Ferdinándról *Thomay József* lelkész mondott gyászbeszédet.

— **Ki jelöl a Katholikus Kör?** Az első kerületi képviselőjelöléssel, hétfőn délután bizalmas értekezlet keretében foglalkozott a Szegedi Katholikus Kör is. Mivel azonban a Kör alapszabályainak értelmében nem politizálhat, a tagok csak „beszélgetés” folytattak a közeli választásról. Egy újabb keletű választmányi határozat ugyanis kimondja, hogy a kör tagjai a társadalmi alakulásokat figyelemmel kísérhetik és ezekben tevékenységük szerint állást foglalhatnak. E beszélgetések során természetesen arról beszéltek, hogy kit kellene jelölni az első kerületben, olyan képviselőjelöltül, aki már személyiségében kifejezésre juttassa a Katholikus Körhöz való tartozását? Az egybegyűlt tagok *Glattfelder Gyula* dr. csanádi püspök, *Kiss Jenő* egyetemi tanár, *Gerliczy Félix* bárányos *Taschler Endre* városi főjegyző jelöltségét emlegették. Mint azonban *hiteles információ* alapján értesülünk, ez az értekezlet a beszélgetés határán túl egyebet nem cselekedett és így a munkapárt hivatalos jelöltjével *Rósa Izso* dr.-ral szemben a Katholikus Kör ellenjelöltet ez idő szerint még nem állított.

— **A függetlenségi-párt jelölő-gyűlése.** Hétfőn délután tartotta meg a Szegedi Kászino vendéglő-helyiségében a szegedi függetlenségi és 48-as párt képviselő-jelölő gyűlést. Az ülést hat órakor nyitotta meg *Becegy Károly* dr., aki röviden kifejezést adott annak az óhajtnak, hogy a megüresedett első kerületben a párt jelöltet kíván állítani. A gyűlés viharos hangulatban indult meg, mert eleve látható volt, hogy a munkapárt hivatalos jelöltjével szemben szegedi ember nem kockáztatja sem a nevét, sem tekintélyét. A gyűlésen *Magyar József* indítványa alapján azt határozták, hogy három tagu bizottságot jelölnek ki, mely a központi párt vezetőségétől hivatalos jelölt állítását fogja kérni. A kijelölt bizottságba azonban többen jelentkeztek háromnál, akik kedden Budapestre utaznak „nagynevű” hivatalos jelöltért. A jelenlevők között volt *Dobay Gyula*

is, aki azt indítványozta, hogy ha nem kapnak függetlenségi jelöltet sem fenn, sem lenn, úgy pártolni kell minden más jelöltet, csak hogy megbontsák a szövetségek arányát s megbuktassák a munkapárt hivatalos jelöltjét. *Valihora István* indítványára azonban kimondta a gyűlés, hogy a párt csak függetlenségi jelöltet támogat. *Szeless József* dr. arra intette a pártot, hogy maradjon távol minden felekezeti haretől s inkább passzív álláspontot foglaljon el. A gyűlésen felszólalt még *Lipkay Kálmán* dr., *Tóth Imre* dr., *Sőreghy Mátyás* dr., *Magyar József* és még sokan mások.

— **Feministák forradalma.** Nagy napja volt hétfőn a szegedi feministák egyesületének, mely rövid fennállása óta mozgásba hozta a női társadalom értelmiségét és Szegeden kitűnően betöltötte azt a hivatását, hogy a nők kenyérharca és politikai küzdelme iránt a legteljesebb érdeklődést ébresztette föl. A feministák mostani forrongását egy indítvány idézte elő, melyről már napok óta beszéltek a városban s mely ma végre tárgyalás alá került. Tudvalevő, hogy az egyesület első elnöke, *Jóny Lászlóné*, Szegedről való végleges elköltözése miatt megvált állásától. Az egyesület tagjai új elnököt kerestek és *Reök Ivánné* urasszony személyében állapodtak meg, akihez bizalmasan kérdést intéztek, hogy elvállalná-e az elnökséggel járó bokros teendőket? *Reök Ivánné*, aki a feministák mozgalma iránt a megalakulás óta melegen érdeklődik, válaszában megadása előtt indítványt terjesztett elő, melyben arra kérte az egyesület tagjait, hogy eddig követett elveikkel részben szakítva, az egész mozgalomnak a maitól eltérő irányzatot adjanak. Az indítványozó urasszony első sorban is kifogás tárgyává tette azt a tényt, hogy a feministák társulásából teljesen hiányzik a *valláserkölcsei színezet*. Nem ért egyet a szabad szerelem jogosultságának s a nők politikai aspirációinak hirdetésével sem; egyáltalában erkölcsösebb alapokra kívánná helyezni a mozgalmat és ezért indítványozza, hogy a feministák szegedi egyesülete, mint ilyen, szűnjék meg létezni, illetőleg *alakuljon át a Katholikus háziasszonyok országos egyesülete szegedi fiókjává*. Anélkül, hogy ennek a kétségkívül igen eredeti ötletnek az érdeméhez a magunk megjegyzéseit hozzáfűznénk, csupán azt akarjuk konstatálni, hogy az indítvány a feministák egyesületében könnyen érthető elképzelést okozott. Az egyesületnek eddigi fennállása alatt igazán nem volt ideje azon gondolkozni, hogy a nő felszabadításáért folytatott világháború sikeréhez elengedhetetlen kell-e az, hogy az egyesület már címében felekezeti tendenciát juttasson kifejezésre? Annál kevésbé gondolt rá valaki, hogy éppen katolikusnak kellene tenni a mozgalmat, melynek erkölcsi tartalma ellen a legparányibb kifogás sem merült föl soha. A szegedi asszonyok általában a legnagyobb szerencsétlenségnek minősítették ezt az indítványt, mely a felekezeti ötletét vitte bele a vallási kérdések feszegetésébe eddig egészen távol állott mozgalomba. Az egyesület hétfőn délelőtt tartott választmányi ülésén tárgyalta a nagy izgalmat keltett indítványt. Az országos egyesület kiküldöttével képviseltette magát a választmányi ülésen, melyen a többször említett indítvány fölött egyhangulag és egyszerűen napirendre

tértek. Mintegy válaszképpen este fél kilenc órakor tagértekezletet tartott a feministák egyesülete a belvárosi óvóiskolában. Ez alkalommal *Glücklich Vilma*, a magyarországi mozgalomnak ép oly kitűnő előadói képességű, mint szellemes és dus fegyvertáru vezetőegyenisége, nagy közönség jelenlétében fejtette ki azokat az irányelveket, melyek a nő felszabadításáért folytatott és az egész világ asszonyait és leányait egyesítő küzdelem erkölcsi tartalmát adják. Az előadó szerint a feminizmus minden ember legszemélyesebb belügyének tekinti a vallás kérdését és tapintatlanságnak tartja az abba való beavatkozást. A nők társadalmának vannak szolidáris érdekei, melyek az egész világon egyformák; a feministáknak éppen elég gondot ad az érdekek lelkiismeretes szolgálata és a nők kenyérharcának, valamint társadalmi érvényesülésének diadalra juttatása, sem hogy felekezeti vitákra alkalmuk és idejük maradjon. De nem lehet azzal sem vádolni a feminizmust, hogy a szabad szerelem jogosultságát hirdeti; hiszen ma már nemcsak a feministák, hanem a jóízű férfiak társadalma is elítéli a férfiak szabad szerelmét és ami rossz és elvetendő a férfiatársadalomban, ugyanez megengedhetetlen a nők társadalmában is. A feministák csupán a nők egyenrangusításáért harcolnak és azt kívánják, hogy a nők is legyen joga családja eltartásához, valamint hogy a törvénytelen gyermekek anyja ne legyen védtelenül kiszolgáltatva a társadalom megvetésével. A briliáns szónoki képességgel előadott, érdekfeszítő filippika nagy hatást keltett és a hallgatóság lelkesen megtapsolta érte a kiváló előadót. *Glücklich Vilma* után *Spády Adel* beszélt még, aki a nőtisztviselők készülő alakulásával szemben azt fejtette, hogy a nőtisztviselők érdekei jobb védelemben részesülnek a feministák egyesületének keretein belül, mint külön alakulásban.

— **Akción Poincaré ellen.** Párisból jelentik: A *Gaulois* parlamenti összekülvésről ad hírt, melyek lehetetlenné akarják tenni *Poincaré köztársasági elnök oroszországi látogatását*. Az a céljuk, hogy július 14-én a költségvetés ama megváltoztatása miatt, a melyet a szenátus határozott el miniszterválságot inscenálnak, hogy Poincaré kénytelen legyen elhalasztani Kronstadtba való elutazását és megváltoztatni egész programját. Az egész terv állítólag *Jaurés* műve. A katonai párt határozott célokat követ: a kamara hazafiságára akar hivatkozni arra a veszélyre való utalással, amellyel minden fontos vita, különösen pedig a katonai kérdés fölvetése járna most. Az állami raison szempontjából akarják megakadályozni Poincaré elutazását, érintetlenül hagyni a három éves szolgálat kérdését és izolálni a szociálistákat. A *Lanterne* egy beszélgetést közöl *Pedey* tábornokkal, aki a három éves katonai szolgálat egyik ellenzője s akinek véleménye szerint Franciaország nem bírhatja el a három éves katonai szolgálattal járó megterheléseket. A három éves katonai szolgálat életbeléptetése nemcsak újabb súlyos terhekkel fog járni, de annyi munkaerőt von el az ipartól és kereskedelemről, hogy a francia ipar kénytelen lesz idegen munkásokat alkalmazni. 45 millió francia képtelen egy ilyen nagy hadsereget eltartani. Olaszország, a melynek 32 millió, 450,000 főből álló hadsereget tart, *Ausztria-Magyarország* 50 millióból álló lakossága pedig csak 550,000 főből álló hadsereget kénytelen eltartani, ezzel szemben, ha a három éves katonai szolgálatot Franciaországban életbe léptetik, 40 milliónyi francia polgárnak közel 700,000 katonáról kell majd gondoskodnia.